

THE GREAT FLOOD IN SURAT.

સુરતની ઝગરેલ.

—૦૪૦—

કવિતામાં રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
વલ્લભરામ ઈન્દુલારામ.

મુ૦ ગોપીપરા રા૦ દી૦ કન્યાશાળાના
મુખ્ય મહેતાજી.

“૧૮૬૭ના રપમા આઠ પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરાવી છે.”

—૦—

સુરત મધ્યે,
૬૫, સંઘાડીયાવાડમાં “અંખિકા” પ્રેસમાં
ભવાનિશંકર રવિશંકર છાપી.

સંવત ૧૯૩૬. સને ૧૮૮૩.

કિંમત = ૥ આના.

THE GREAT FLOOD IN SURAT.

સુરતની ઝગરેલ.

—080—

કવિતામાં રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

વલ્લભરામ ઈન્દુલારામ.

સુ. ગોપીપરા રા. દી. કન્યાશાળાનાં

મુખ્ય મહેતાજી.

(૧૮૬૭ના રૂપમાં આકૃષ્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.)

સુરત મધ્યે,

૬૫, સંઘાડીયાવાડમાં “અભિકા” પ્રેસમાં

ભવાનિશંકર રવિશંકરે છાપી.

સંવત ૧૯૩૯.

સને ૧૮૮૩.

કિંમત = ૫ આના.

રાજમાનરાજશ્રી

શેઠ તાપીદાસ વરજદાસજી.

મુ. મુ'બાઈ.

વિનાંતી કે સંવત ૧૯૩૬ના જ્યેષ્ઠ ૧૩ને વાર સોમ
તા ૦ ૨ જુલાઈ શને ૧૮૮૩ને રોજે સુરત શહેરમાં માટી
રેલ આવવાથી ઘણાએક દુઃખિ જનોને સાહેતા આપવાની
ખાખતમાં આપનો અતિશ્રમ છે, સખખ આ લઘુપુસ્તક આપને
અર્પણ કરું છું તે આપસ્વિકારશો.

લા ૦ આપનો સ્નેહી-મહેતાજી,

વલ્લભરામ ઈચ્છારામ.

૧૨૫૫

ગીતિ.

તાપીપૂર ચઢીને, સંતાપી ખડુ સૂરતના જનને;
તાપીદાસ કૃપાથી, સાહેમળી સંતોષ થયો મનને. ૧.
એ આભાર અતિસેં, આપ તણો રંકની ઉપર જાણો;
આશિષ સર્વ ભણેછે, દીર્ઘાયુ રહી અખંડ સુખ માણો. ૨.
ઠાકોર ભાઈ ચકાના, આપ સખાગુણ ખડુજ સુનીતિ;
પુસ્તક વલ્લભ અર્પું, સ્વિકારશો મન ધરી પુરાણ પ્રીતિ. ૩.

પ્રસ્તાવના.

આ સુરત શહેરમાં સંવત ૧૯૩૯ જેઠ વદ ૧૩ વાર
સોમે તારીખ ૨૯ જુલાઈ સને ૧૯૮૩ના રોજથી મોટી રેલ
અત્રેની તાપી નદીમાં આવી. એ રેલના પાણી તારીખ ૨૯
ના સાંજના ૭ વાગતાથી ચઢવા લાગ્યાં તે છેક તારીખ ૪ થી
સુધી ચઢ્યાં, બાદ થંભી રહ્યાં, અને તારીખ મચકુરની
રાતથી ઉતરવા લાગ્યાં, તે તારીખ ૬ થી સુધીમાં ખીલકુલ
ઉતરી ગયાં.

એ મોટી ઝગરેલનો દખાવ ઘણો ભયંકર તથા દુઃખ
દાઈ હતો. સખખ એ વિષયના ખીયાંનનો હેવાલ મુખ્ય
મુખ્ય બાબતોમાં લખી પ્રસિદ્ધ કરવાના હેતુથી થોડાએક છંદ
તથા ગરબા વિગેરે મેં મારી બુદ્ધિઅનુસારે રચીને લખેલા છે.

એ રચનામાં પ્રથમ મંગળાચરણ સાથે રેલનો દખાવ
તથા મોટાઈ બતાવેલી છે. બાદ એનાથી થએલી આફત યાને
દુઃખ સુરત શહેરના તથા તાપી કીનારાના ગામોના લોકોને
શોષણ પડ્યું તે તથા એનાથી શહેરમાં તથા ગામોમાં થએ-
લું નુકશાન બતાવેલું છે. અને છેવટ મચકુર નુકશાન બ-
દલ મળેલી મદતોનો હેવાલ દરશાવેલો છે.

સર્વ સદ્ગુણસ્થો તથા કવિજનોને વિનંતી કે આ લઘુ-
પુસ્તક રચવામાં મેં છંદો તથા લાવણીઓ વિગેરેની ઝમક
તથા ઢાળોની દૃશીઓને અનુસરીને રચના કરી છે. કારણ
કે મને પીંગળનો અભ્યાસ નથી, માટે એમાં ગણ માત્ર
વિગેરે દ્વારા હશેજ. સખખ સુસજનો તથા કવિજનો મન
કર ખામી વિશે દરગુજર કરશે.

૫. ઈ.

સુરતની ઝગરેલ.

મંગળાચરણ.

આર્યો છંદ.

ગણપતિ ગુણના દાતા, નમન કરું હું દાસતણો દાસ;
આ અવસર ઉગારો, બહુ જળ આવ્યું પડ્યો બહુ ત્રાસ. ૧.
સરસ્વતિ સીર નામું, ખલકુમારી વસો હૃદયમાંહી;
દુઃખ દરિયો ઉભરાયો, આ સુરતને સાહે કરો ખાઈ. ૨.

રેલનો દેખાવ.

રોલાવ્રત.

સૂર્યપૂરની પાસ, સૂર્યપુત્રી નદિ તાપી;
ઉભરાયું બહુ નીર, ચતુરદીશાએ વ્યાપી. ૧.
સવત વિક્રમ સાલ, ઓગણીસ ઓગણચાણી;
જેઠ વદી તેરસ, રેલ મોટી બહુ ભાળી. ૨.
તેરસને શામવાર, રાતના ચડીયાં પાણી;
સુરતની સૌ પ્રજા, પ્રભાતે બહુ ઘભરાણી. ૩.

- ચૈદશને મંગળે, ચાર દીશામાં પાણી;
ચઢ્યાં દિવસને રાત, દયા દૈવે નવ આણી. ૪.
- પૂર્વદિશામાં રેલ, સર્વ ઘેરીને લીધું;
રેલવે પેલે પાર, જળમય સઘળું કીધું. ૫.
- દિલ્લીગેટથી જઈ, લાલદરવાજે ઘેર્યો;
પાણીનું પુર ચઢી, વોહુ અતીશે પ્રેર્યો. ૬.
- ગલેમંડીથી વહી, તરતિયા હનુમાન ચાલી;
જદાખાડી ભરપુર, ઝેગમ્પરૂં નહી ખાલી. ૭.
- ઝાંપાનું બજાર, ટાવર સુધી છે પાણી;
સલાતપરામાં જોઈ, ઈદરપરે લ્યો જાણી. ૮.
- આથમણે ઉભરાઈ, તાપીએ કોપજ કીધો;
નાનપરાનો પુલ, ખાગને જળમાં લીધો. ૯.
- કીલ્લો ને દેવળ, હાઈઈસ્કુલે પાણી;
ઈસ્પીટાલની પાસ, લાઈપ્રેરી ઘેરાણી. ૧૦.
- રાજઝાવારે કોટ, ઉપરથી પાણી ચઢીયાં;
મોટી સડક ઉપર, સીંધિવાડે જઈ અડીયાં. ૧૧.
- ઘરનાળા માંહેથી, નાણાવટ પાણી ચઢીયું;
ચૌટાનો બજાર, પાણીની ભીતે અડીયું. ૧૨.

ઉત્તરમાં અલબેલી, ખાચરી જળમાં જોઈ;
જળ મધ્યે કંતાર, ખાકી જળ વિના ન કોઈ. ૧૩.
કતારગામથી ઠેક, પાણી સુરતમાં જોયું;
વરીઆવી ભાગોળ, ભરી જોઈ મન રોયું. ૧૪.
સૈદપરામાં છેક, ખાડિ સભરાભર ચાલી;
માછલી પીઠ ભરાઈ, મીરજસ્યામી મહાલી. ૧૫.
વાંકિખોઈ સાપોર, સર્વ લપટાવી ઘેરું;
હરીપરાનું નીર, રાણીતળાવે પ્રેરું. ૧૬.
દક્ષિણમાં દીન રાત, જેમ દરિયો ઉભરાયો;
નાનપડું લપટાવી, આસુરખેગ ઉપર આવ્યો. ૧૭.
નવસારી ભાગોળ, ગોપિતળાવ ભરું છે;
રૂસ્તમપરાની સાથ, સગરામપડું ગળયું છે. ૧૮.
નવુપડું હોરવાડ, ખાડિ ભરપુર ભરાઈ;
ગોપીપડું ગુલજર, ખાકી રાખ્યું નહી કાંઈ. ૧૯.
સુરતના સૌ ભાગ, માંહે પાણી જઈ જોયાં
ત્રાહે ત્રાહે કરે લોક, ગરીબગુરખાં ખડુ રોયાં. ૨૦.

દોહરો.

ધણા ગરિબ રડતા કરે, ચૈદશ ઉગતે સૂર;
ચીંતાતુર સૌકો થયા, સર્વ તાણાસે પૂર. ૧.

રેલથી પડેલી મુશીબત.

લલિત છંદ.

અરર ઇશરે આતે શું થયું, સુરત સ્ટેશનું તુર ના રહ્યું;
 સાલ અરાડસો ઇઠોતેરમાં, નિર ફરીવળ્યાં મુરત શેહેરમાં. ૧.

બહુ જના તણા મંદીર માળીયાં, ગડગડી પડ્યાં ગોખ જાળીયાં;
 સાહિત ઘર તણા રેલમાં ગયો, પસુ અનાજનો ફેર બહુ થયો. ૨.

એણે વેળા સહી રૂપિયા વળી, દોઢેક લાખની સાહેતા મળી;
 લાખેક દોઢમાં સફારી હતા, પાંચ હજાર તે મેં કિંધા છતા. ૩.

તદપિ સુરતે ટેક રાખીયો, રોજગારે કરી જીલમ સાંખીયો;
 સદ્ગુણી ઘણા શોડીયા હતા, હોંમત રાખિને સૌ થયા છતા. ૪.

શાલ અરાડસો ત્રાણમાં વળી, આગ મોટી થકી પુર્ગયું બળી;
 પુઠે રેલતણા મારો આવીયો, દાજ્યા ઉપર ડાંમ લાવીયો. ૫.

રેલ અગ્નિથી સ્ટેશન ભાંગીયું, રોજગારો ગયા દુઃખીયું થયું;
 ટગમગુરહી દુઃખિ દયામાણા, દિન ગુજરતાં પુરજનો ઘણા. ૬.

સંવત આગાણી આગાણુ આગિસે, નેષ્ટ માસની વદ ત્રયો દશે;

- ચંદ્રવારથી તાપી કોપીયાં, દુઃખિ થયા ઘણા હીંદુને મિયાં. ૭
- ઈંગ્લિસ પારસી મોમના સહી, અરાઠ વર્ણમાં બાકીકો નહીં;
- સૌ જનો ઘણા ચીંતાતુર્યયા, ભુખમરા થકી ઉપજે દયા. ૮
- મોઢા પુર વિસે કૈંક ટળવળે, કૈંએક ઝાડને આસરે ચઢે;
- ઘેરાયલા જનો છાપરે રહ્યા, કરે પોકાર તે ન જાએ સહ્યા. ૯
- એક ગરીબડી દૂબળી સહી, સગરભા હતી પાણીમાં રહી;
- ઘેરાઈ પાણીએ જાય તે કહાં, ઝાડપર ચઢી પક્ષિ છે જાંહાં. ૧૦
- બાળ અવતર્યું ભૂખથી રડે, બાળકની ઘણી સાહેતા કરે;
- દિવસ ત્રણ એ દ્રુમમાં રહી, રેલ ટળ્યા પછી ધૈર તે ગઈ. ૧૧
- જેને શ્રિરામજી સાહેતા કરે, તે જનની પિંડા સૌ રહે પરે;
- રાંદર ગામમાં એખિના મચી, બાળ સહિત તે દુબળી બચી. ૧૨
- રાંદર પાલને ઉમરે સહી, અડાજણમાં રેલ એ ગઈ;
- કુલપાડા થકી વરાછે વળી, ગામ પૂનાથકી ઘર ગઈ ગળી. ૧૩
- કતારગામમાં રેલ પરવરે, ડબ્બોલીને વેડ ભરથાણે વળે;
- મગદલા ને ફંદ ભાડામાં ધસી, મગોબમાં જઈ વરાછલી વસી. ૧૪
- કાપદ્રા બોઢાણ માડવી ભાણું, કડોદ આદી હું ગામ બહુ ગાણું.
- કોઈક ગામમાં ઘર્ગયાં સરી, ઢોર ઢાંકેતાણી ખુઆરી કરી. ૧૫

દૈવ હું થઈ જીલમ બૌ કર્યો, ઘણાક ગામમાં નુકસાની ભર્યો;
આ ઝગરેલથી હાંની જર્તણી, લાખ ત્રણચાર અટકળે ગણી. ૧૬.

સોરઠો.

ખડુ જન આવ્યા વાજ, હાંની થઈ આ રેભમાં;
ઈશ્વર રાખે લાજ, મુરતના લોકો તણી. ૧.

શેહરમાં થયલું નુકશાન.

ભુજંગી છંદ.

આ રેલથી શેહર મુરત જાણો,
થયું જાન અથાક નકકી પ્રમાણો;
બે લાખને પાંચસો બેડી બાઈ,
હવી હાનિ વિગ્તે કહું સર્વ આંહી. ૧.
અનાજ ભીનું તેનું મૂલ થોક,
પચાસ હજાર રૂપૈય! રોક;
ઘરો ભાંગિયાં છશે પચાસ જાણો,
થયું જાન અથાક નકકી પ્રમાણો. ૨.

ખાન બહાદુર ફેજરે તાપી તરિ,
ખાંધ્યો ખંગસો તે ગયો વેહેતે નરિ;
તેથી મની વીશ હજાર ખોયા,
સાપુરજી આદિ સૌ ભાઈ રોયા.

૩.

જનાબની ખૂરજ ખાગ સાથે,
ગઈ વેહેતે પાણી પડી રેલ ખાતે;
તેનું મૂલ અરાડ હજાર પુરું,
રૂપૈયા ગયા એ થયું જાન પુરું.
જુનો દરિયા મહેલ નવાબનો જે,
થોડો ભાંગીયો જાન છે આશરે તે;
હજાર પાંચેક હાંની ગણે છે,
ત્યાહાં એક હુન્નરશાહી ભણે છે.

૪.

૫.

હનુમાન પાતાળિ પાતાળ પેંઠા,
ભાંગ્યું છાપરું સાધુ વીચારે ખેઠા;
એનું જાન સો ત્રણ ચારેક જાણ્યું,
વેરાળી કહે ભીખ માગીને આણ્યું.
રાણી ખાગનો કોટ કિલ્લાની સાંમે,
પડ્યો મુગથી ઉથલી ડાંમડાંમે;

૬.

જઘ ઋનિસીપાલીટીને ભણાની,
ગયા પાંચ હજાર પુરા ગણાની. ૭.

ભાંગ્યા રોડને નાળાં સુરતમાંહી,
ફેંપ્યા ગયા ત્રીસ હજાર કચાંહી;
આસિષ્ટાંન જડજની જે કચેરી,
ગઈ દસ હજાર ફેંપ્યા રેલી. ૮.

સચીનથી ઠેક શાઓળુ ઝાંખા,
તોડ્યો કાંકરાખાડિના પુલ આખા;
સિલેપાટ તોડ્યા કિધી રેલ વાંકી,
રહી સુતના સ્ટેસને ટ્રેન થાકી. ૯.

થશે પુલ આખા ફરીથી ખનીત,
ગઈ ખોટ જે રેલવે કંપનીને;
હશે જન એવું થયું લાખ એક,
ગણા ફરિયા મંન રાખી વીવેક. ૧૦.

એણિ વીગતે ફરિયા લાખ ત્રણ,
વળી નવસો એની ઉપર ગણ;
ખરી દેવની ગત કો નવ પ્રીછે,
સુરતમાં હાંનિ રેલે કરી છે. ૧૧.

દોહરો.

હાંની થઈ સુરત વિશે, રેલે કહું ખુઆર;
એ જીવના ગામમાં, નુકસાની કહું સાર. ૧.

તાપી કીનારાના ગામમાં

થયલું નુકસાન.

આમર છંદ.

કતારગામ રેલથી સતાણું ઘર તૂટિયાં,
અનાજ પાયમાલ લોકના ખોરાક ખુટીયા;
લેંસ એક મહુથી પચાસની હાની થઈ,
ચાંસેટસેં તેત્રીસ નુકસાન રૂપિયા સઈ. ૧.
છાસટ ઘર ભાંગિયાં હાની હજાર પાંચની,
રાંદર કેસબા વિશે ખરાબી રેલથી બની;
ભર્યાણાએ ઘર સાત તૂલ મર્યાનું ગયું,
ચારસો પંદર રૂપિયાનું જન એ થયું. ૨.
ઉમરા ઉપર ઘાડ રેલની આવી પડી,

ઘર પાંચ સાથ રાચરચીલું ગઈ હરી;
સાતસો રૂપિયા મુલ હાણુ એનિ જાણવી,
ત્રાહે ત્રાહે કરે લોક દયા દીલ આણવી. ૩.

અડાજણ ગામ રેલ જનંતો ઘણું કરે,
ઝોગણી હજાર નવ સત રૂપિયા ખરે;
ધર્મશાળા રૂંઢની ભાંગી થયું છ જનજ્ને,
ગણીત્રો રૂપિયા પચાસ સાચિ વાત માનજ્ને.

અઝાર એક પાંચસોનું જન પાલમાં થયું,
નેવું એક ઘર માલ સાથના લેતું ગયું;
મગદ્દલા માંહે ત્રાહિ વેચવા પિકું સહી,
મની સાઠ એનિ હાણુ ભાંગવા થકી થઈ. ૫.

ઘર ગામ ભાઠે જાણુ દાડસો તુટી પડ્યાં,
ત્રણ ગાએ જોડ ભેંસ ચારસો ગેટાં ટળ્યાં;
માણસો તણાયા પાંચ લાસ તેની ના જડી,
લાસ જોડ એક કોઈ ગામથી આવી પડી. ૬.

હાનિ રૂપિયા બત્રીસસોનિ ભાડામાં થઈ,
માછિના ઘરો ગયાં છ ફુલપાડાના વહી;
લાકડાં ઇમારતી વેપારિના વહી ગયાં,
હાંનિ શાતશોન ત્રીશ ખારતો પુરા થયા. ૭.

ભુવનો વરાછલીમાં ત્રીશ બે ગયાં સઘ,
વીશ પાંચ ભાંગીયાં તો તેરની ભીતો ગઘ;
ફેફરા છીનીંગ એક જાન સર્વનું ભાણું,
અરાડ સહસ્ર આડશો મની એના ખરા ગાણું. ૮.

હબોલી કુભાણમાં છવિસ ભીત છાપરી,
પાણી રેલના થકી ભુમી વિશે ઢળી પડી;
પાંચસે નેવું રૂપૈયા જાન તેનું જાણજ્ઞે,
રેલથી દુઃખિજનોની દયા દીલ આણજ્ઞે. ૯.

આલવામાં કોળી દયાળ દૂખી રેલમાં ગયો,
ખમ્બોલીનો હીરા હાંસજ તેની સાથે વહ્યો;
પર્ગામે મનુશને પસુ થોડાંક કુખિયાં,
ઝાડજંખ જીવજંત રેલમાં મરી ગયાં. ૧૦.

કડોદ માડવીમાં જાન દ્રવ્યનું કીધું સઘ,
પારશીની માંજ હોંદુ ત્રણની પુંજ ગઘ;
રૂપૈયા ખસો સત્યાસિ માલના ગયા સઘ,
મસીદ એકના ખસો પચાસ હાનિના કડ. ૧૧.

મુર્તિ જિલ્લા મધ્ય હાનિના રૂપૈયા જાણજ્ઞે,
ચુમોતેર સસને ઉપર આડ આણજ્ઞે;

જીલ્લા સાથ સેહેરની હાંની હવી તે હુ ભાણું,
રોક ત્રણ ચાર લાખ રૂપિયા પુરા ગાણું. ૧૨.
જીલ્લા બીજી ધકીચી હાંની સર્વ મેં કંઈ,
ત્રણ લાખ આશરે પંદરમી સુધી થઈ;
ન્યુગમાં લખ્યા પ્રમાણ એ રકમ જાણજો,
ત્યારબાદ લાખ આશરે પછીનું માનજો. ૧૩.

દાહરો.

હાંની કીધી છે બહુ, રેલે અકરો કેર;
દેવ દયા લાવ્યો નહીં, ભાંગી નાખ્યું શહેર. ૧.

છપો.

તાલુકે ચોરપાડ, હુકમ કલેક્ટર સોપે,
નિપજ્યું સું નુકશાન, લખીને આપો ચોપે;
મામલતદારે સાર, જીવાબ જીક્ષિતી દીધો,
રેલ ચઢીતી પૂર, બિગાડ નથી બહુ કીધો;
પણ દીપટી જોવા જતે, નુકશાનો માલમપડ્યાં,
ધધિરલાલ નાણા લઈ, રંક તણી બહારે ચહડ્યા.

રેલની આશ્રતમાં સપડાયલાને મદદ.

૫૬.

(રૂઢન કરે રાણી રાધીકા, એ ઢાળે.)

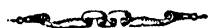
- ઝગરેલ આવી ઝુમતીરે, ઘુમતી બહુ પેર;
સુરતને અકળાવીયું, કીધો અકરા કહેર. ઝગ. ૧.
- આઘેદારોને અધીપતીરે, શેઠિયા સાહુકાર;
વકિલો મળીને વીચારતા, હવે શા થશે હાલ. ઝગ. ૨.
- પુર જનો પોકારતારે, આવ્યાં શહેરમાં નીર;
મ્યુનીસીપાલ્ટી બહાવરી, ન રહ્યું કાંઈ ધીર. ઝગ. ૩.
- ચીફ કોન્સ્ટેબલ સહીરે, કૃપણુલાલ કહેવાય;
રાત દિવસ રેલની ખીના, કહેવા સર્વને જાય. ઝગ. ૪.
- સુપ્રિટેન્ડેન્ટને જઈ કહ્યુંરે, આયવાં પૂરમાં નીર;
આઘેદારોને ચેતાવીયા, કેમ રાખીએ ધીર. ઝગ. ૫.
- લલ્લુભાઈ ઈજનેર છે રે, પોતે આપોઆપ;
રાત આખી પુલપર રહ્યા, લેવા રેલનું માપ. ઝગ. ૬.
- વીટવર્થ સાહેબ પરગજુરે, કરતા બહુ સાય;
ઉપાય રૂઢા દાખવે, જેમ આશ્રત જાય. ઝગ. ૭.

સુપ્રિટેન્ડેન્ટ પોલીસનારે, આપે લોકોને ધીર;
 ગભરાસો ના કો આ સમે, વહીજીશે એ નીર. ઝગ. ૮.
 નાનાભાઈ કાવસજીરે, ઇન્સ્પેક્ટર ને;
 પોલીસના કહેવાય છે, નાવમાં ફરે તે. ઝગ. ૯.
 ત્રણ દીવશ જળમાં ફરીરે, ઘેરાયલા લોક;
 હોડીમાં સર્વને લાવીયા, ટાળ્યા સઘળાના શોક. ઝગ. ૧૦.
 નાનાભાઈ સાંજે ગયારે, નવસારી ખજાર;
 માણસ પાંચ રડે ખહુ, એક ઘરમોજાર. ઝગ. ૧૧.
 માણસ લીધાં હોડીમાંરે, મીનીટે થઈ પેર;
 ઘર પડ્યું પાણી વિસે, મોઠો નીપજત કહેર. ઝગ. ૧૨.
 સેક્ટરી નંનુમીયારે, ખીજ ગોવનદાસ;
 સઘળા જીલ્લામાં જઈ કરી, આપે લોકોને આસ. ઝગ. ૧૩.
 દરોગા સૌરાખજીરે, ફજમહંમદ સાર;
 કુખતાને ઉગારવા, કીધી રેલમાં વહાર. ઝગ. ૧૪.
 ચોથીસીના ફજદાર છે રે, જખરજસખાન;
 તરાપો લઈ ફરી વળ્યા, તાર્યા કુખતાના માણ. ઝગ. ૧૫.
 ઊંચી જગાએ ઘેરાયલાને, ખાવા આપતા એજ;
 મમરા નવેણું આપતા, મીયાં જખરને ધન. ઝગ. ૧૬.
 એક દાદાભાઈ પાંડીઓરે, તારો તરવામાં પૂર;

કુખતા જનને ખચાવતો, લાવી અંગમાં સુર. ઝગ. ૧૭.
 એકસોને છ કુખતા હતારે, સૌ મનુષ્યના દેહ;
 ઝાલ્યા તરીને પાંડીએ, ઉગર્યા સૌ તેહ. ઝગ. ૧૮.
 પાંડીયાને પ્રાઈસ મળ્યુરે, વીશનું ઘડીયાળ;
 સૌ રૂપીયા રેલ ફંટથી, સૌ સરકારી સાર. ઝગ. ૧૯.

દાહરો.

એકસો છ ઉગર્યા સહી, દાદાભાઈથી જન;
 એ તારો નહિ હોતતો, ખોતે સઘળા પ્રાણ. ૧.

રેલમાં ઘેરાયલાઓની ખરદાસ.

હરીગીત છંદ.

ઘેરાયા ઘેઠ તળાવડીમાં, કોળી માછી ઘેડીયા,
 સૌ કોને યુક્તિ કરીને, ગોપીપરામાં તેડીયા;
 ખસે માણસ આવિયું તે, ભૂખથી બહુ ટળવળે,
 જૈન મહાજન મળી સર્વે, સાહેતા તેની કરે. ૧.
 વકીલ ડાહ્યાભાઈ સાથે, ગુલાબચંદ ખલજી સહ,

શ્રાવક સૌ ટોળે મળીને, અમરા સેવ આપ્યાં લઈ;
 બપોરે ખિચડી જમાડી, ભૂખ સૌની કાપતા,
 રાયચંદ શેઠનિ ધર્મશાળા, રાતવાસો રાખતા. ૨
 સગરામપરે સાકેરલાલે, અન્ન ચવેણું મોકલ્યું,
 જળ ઘેરામાં રંકને જ્યાં, અપાયું ત્યાં પોંચી વળ્યું;
 મહુવાના દસાઈ રૂઢ, ગોપાળભાઈએ આદર્યું,
 ગરીબને ખોરાક આપી, પોષણ તે સેવું કર્યું. ૩.
 બહેરામજી ઢાળાની બાનુ, ડોસીબાઈને બાણજી,
 રૂસ્તંપરામાં ઘણા જનના, ઉગારી પ્યારા પ્રાણજી;
 જીવું તોડ્યું ઘરતણું, કીધો તરાપો રહેમથી,
 તે ઉપર જન ત્રણસોને તાર્યા, ખરા પૂરાણ પ્રેમથી. ૪.
 ખાવાપિવાનું આપિયું, સૌ ઉપર જોયું દીલભરી,
 કંઈ સૌના કાપીયાં, ને સાહેતા રૂઢી કરી;
 ભય ગમે મરવા તણો વળી, ભૂખ ટળી મુખિયા થયાં,
 આશીસ બહુ બહુ આપતા, સઉ બાઈની પાસે રયાં. ૫.
 નવાપરાની ખાડિયાં, ભરપૂર પાણી આપિયાં,
 બહુ ઘેરાયા માણસ તેમાં, ગોસા ઘાંચીને મિયાં;
 સર્પને ઉગારવાને, આગેવાની આદરી,
 સારા શ્રદ્ધે કોશિસ કીધી, દયા બહુ દીનમાં ધરી. ૬

જગજ્ઞાથ ઇચ્છારામ આદી, સીત વજેરે સેડિયા,
 રોટલા રોટલી કરાવી, આપવાને મોકલ્યા વેઢિયા;
 વળિ ચાણા મમરા ચવેણુ દઈ, બહુ જનને પોષિયા.
 ઘેરાયલાને ધીરજ આપી, સુખ દઈ સંતોષિયા. ૭.
 મિર જાકરઅલ્લી તાણા સુત, જીલકીકારઅલ્લી સઈ,
 આપ્યું સુરત ફરીવંળી બહુ, દુઃખીયા જન જોયા જઈ;
 જાન માલ બચાવવાને, મદદ જરની આપતા,
 ખાવાને મીઠાઈ સમરા, આપિ દુઃખડાં કાપતા. ૮.
 બાક્ષએ વારાંગના વળિ, ગરીબગુરબાં ઝાંખીયાં,
 રેલથી જે રકવડયાં તે, સૌને મહેલે રાખિયાં;
 ખોરાક આપ્યો સર્વને વળી, સાહેતા સારી કરી,
 પાછા ગયા સૌ સૌને ઠામે, રેલ જ્યારે ઉતરી. ૯.
 એક ગ્રહસ્થ રૂડા દયાળુએ, આપોઆપ જાતે જઈ,
 ચોકબજારે ચવેણું, પચીસને આપ્યું સઈ;
 નાનપરામાં આદમજીએ, પચીસ રૂપિયા વાપડી,
 ગરીબ જનની ભૂખ ભાંગી, ખવાડી રાજી કર્યા. ૧૦.
 મંછારામને કીકાભાઈએ, અધિપતીઓ ન્યુસના,
 નીરાશ્રિતના નાણામાંથી, સાહેતા કરતા ઘણા;
 ખિચડીઓ ઠાંમઠાંમ આપી, ગરીબને સંતોષિયા,

ખરા દીલથી દયા લાવી, પીંડ તેના પોષિયા. ૧૧.
 પાણીની ક્ષિત આગળ ઝાઝાં, ગરીબગુરખાં ટમટમે,
 એવું જોઈને પોપાવાળા, સાહેતા તેની કરે;
 ઘણા જનને ખિચડી ખાવા, આપીને રાજી કર્યા,
 આથ દીધી અવધડે વળિ, ભૂખના દુખડાં હર્યા. ૧૨.

દાહસે.

દુખડાં ટાળ્યાં ભૂખના, કાપ્યા સોના શોક;
 સમૃદ્ધહસ્યો છવો ઘણા, આશિસ દે છે લોક. ૧૩.

મુંબાઈમાં રેલ વિશે મળેલી સલા.

ભાવણી.

(નરસી મહેતા ભક્ત હરીના જુનાઘઢના રહેવાસી, એ હાજી.)
 રેલે કીધો કહેર સુરતમાં, થઈ ઘણીએક નુકસાની;
 મુંબાઈના સિરદાર શેઠીયા, રહેમ ઘણી દીલમાં આણી. ટેક.
 સૂરતમાં જગજીવંદાસને, તાર કર્યો તાપીદાસે,
 લ્યો પાંચસો રૂપૈયા રોકડ, કરો ગરીબની ખરદાસે;

- ફરી પાંચ હજાર મોકલ્યા, દુરખળની દાઝો જાણી-મુંબાં ૧.
- શેઠ દયાળુ તાપિદાસ-વરજદાસ બોલ્યા વાણી,
ત્રિજલુખાણ આત્મારામ શેઠે, વાત સહ મનમાં આણી;
નાણાની ગોઠવાણી કરવી, સુરતમાં થૈછે હાંની-મુંબાં ૨.
- ત્રિજલુખાણને તાપિદાસ, બે શેઠે ગોઠવાણી ધારી,
દિનશાળ પીઠીની આગળ, વાત કરી સહ વિસ્તારી;
દિનશા શેઠે નિજ ખંગલામાં, સભા ભરી મોટી શાણી-મુંબાં ૩.
- બારોનેટ સર જમશેદજીને, પ્રમુખતાણી પદવી આપી,
ભાષણ કીધું બારોનેટે, દીલ દયા સહને વ્યાપી;
ફંડ કરી રૂપિયા ઉઘરાવ્યા, જીલમ રેલનો બહુ જાણી-મુંબાં ૪.
- આનરેરી સેક્રેટરિ કીધા, ચાર રૂઝ ગ્રહસ્થો સારા,
શાંતારામ નારાયણ, નવરોજી ફરકું છું પ્યારા;
ત્રિજલુખાણ આત્મારામ સાથે, શેઠ દામોદર લ્યો જાણી-મુંબાં ૫.
- શેઠ પ્રેમચંદ રાચચંદને, તલકચંદ કરતા સાચે;
દામોદર તાપિદાસ વિગેરે, ફંડ ભરાવાને જાચે,
શ્રમ કરી ઉઘરાણું કીધું, એવી લોક બોલે વાણી-મુંબાં ૬.

દોહરો.

- ફંડ થયું મુંબાઈમાં, વધ્યા રૂપિયા સાર;
મુખ્ય મુખ્ય શેઠો તાણા, નામ લખું નિરધાર. ૧.

મુંબાઈમાં થયેલું ફંડ.

—૦૦૦૦૦૦—

ગરબો.

(આધવજી શંઘોસો કેન્ને શ્યામને, એ દાળ.)

સાહે કરો ઇશ્વર આફત આ રેલની,
બહુ જન દુઃખમાં અતી ઘણા રીખાયન્ને;
ગરીબકાં સુરતની બહારે આવન્ને,
મદત મળેથી કૈએક સુખીયા થાયન્ને. ટેક.
પોક સુણી સુરતની મુંબાઈ જંગીયું,
મળી સભામાં શેઠો ને સાહુકારન્ને;
ઉઘરાણું કીધું રૂપૈયા રોકતું,
તુરતવેળાએ સાડ સિતેર હજારન્ને. સાહે. ૧.
માણેકજી વાડિયાના વિધવા બાઈ જે,
નામ મુબારક મોટસીબાઈ કહેવાયન્ને;
ઉઘરાણામાં રોકડ એણે આપિયા,
રૂપિયા પંદર હજાર ગણતા થાયન્ને. સાહે. ૨.
દીનશાજી પીટીટ દયાળુ જાણવા,
ફંડમાં રૂપીયા આઠ્યા ત્રણ હજારન્ને;

શેઠ પીટીટ નશરવાનજી ચુક્યા નહી,
 બે હજાર ભરતાં કીચી નહી વારજો. સાહે. ૩.
 હોરમજી અરદશર જે છે શેઠિયા,
 રૂપિયા તેના રોકડ બે હજારજો;
 તાપીદાસ વરજદાસ એ ભુક્યા નથી,
 એના પાણુ એટલા ધારો નીરધારજો. સાહે. ૪.
 મરહુમ કાવશજી દિનશાજી પીટીટના,
 રોકડ પાંચસો કાપડના હજારજો;
 વડાડીયા નવરોજીમાણુકજીએ ભર્યા,
 એક હજાર રૂપિયા રોકડ સારજો. સાહે. ૫.
 નારણદાસ રાજરામની જે કુંપની,
 એના રૂપિયા એક હજાર છેરોકજો;
 ડાકરશી મુગજી કુંપનીમાંથી ભર્યા,
 રૂપિયા દશસોની કીચી થોકજો. સાહે. ૬.
 વંદ્રાવન પરસોતમ મોટા શેઠ એ,
 એક હજાર રૂપિયા લખ્યાછે ઠીપજો;
 આ અવસરમાં આપ્યા એણે એટલા,
 ગરિબ પ્રજાના હકમાં કીધું ડીકજો. સાહે. ૭.

શેઠ વરજીવન ને નરોત્તમ શેઠ એ,
 માધવદાસ શેઠીયાના રૂડા પુત્રજે;
 સાહે કરી સાતસોં રૂપૈયા આપિયા,
 સુખી રહો સરવે એનું ઘરસુત્રજે. સાહે. ૮.
 મુંબાઈવાસી ખીજી ગ્રહસ્થોના કહું,
 હજાર ખાવનને આઠસોં ઉપર રોકજે;
 સર્વ મળીને રૂપિયા પોણા લાખની,
 આ વેળાએ કાંઈ મોટી થોકજે. સાહે. ૯.
 દીનદયાળ ફરગ્યુસન સાહેબ જાણજે,
 મુંબાઈના ગવરનર એ કહેવાયજે;
 રૂપૈયા પાચસોં પોતે આખ્યા સહી,
 દુઃખિયારા રંકોની કરવા સાહેજે. સાહે. ૧૦.
 સાંતારામને ખંડેરાવ ખીદારકર,
 ઘેલાભાઈની સાથે ઇશ્વરલાલજે;
 ભીમભાઈ સંગાતે સુરત મોકલ્યા,
 મુંબાઈ કામેટીએ કરવા ખ્યાલજે. સાહે. ૧૧.
 રૂડા રાવ ખડાકુર જગજીવનદાસને,
 આવી મળ્યા છે મજકુર ગ્રહસ્થો ચારજે;

ફંડ વાપરણું રૂડી રીતે આ સમે,
જેમ દુઃખિયા જન સુખ પામે બહુ સારજો. સાહે. ૧૨.

કલેકટર સાથે કન્સલ્ટેટીવ કરી,
સત્તર ગ્રહસ્થો નીમ્યા તેની માંહેજો;
રૂપિયા વાપરવા ગોઠવણી એ કરે.
જેમ દુઃખિ જન પામે સઘળા સાહેજો. સાહે. ૧૩.

કામેટી બીજી વરકીંગ ઉભી કરી,
નવ ગ્રહસ્થને નીમ્યા તેમાં જાણજો;
ખબર મેળવવા સૂરતને પરગામની,
કઈ જગોએ કેટલી થે છે હાંણજો. સાહે. ૧૪.

સાન્તારામ આદી સર્વે મુંબાઈ ગયા,
ધશ્વરલાલને મુકી ગયા છે આંહેજો;
પોતાની તરફથી એને ભાળવ્યું,
જોઈ ગરીબને વેગે આપો સાહેજો. સાહે. ૧૫.

ચાર દિશા સુરતમાં વાડોં બાંધીયા,
નાનપર ને બેગંપર સાપોરજો;
હરીપર આદીમાં સર્વે આવિયા,
નીમી સખ કામેટી ડારો ધરજો. સાહે. ૧૬.

સખ કામેટી સઉ વાઈ ફરતી ફરે,
 આપે ગરિબને આંન વસ્ત્ર ને રોકજે;
 ગામે ગામમાં ગોઠવાણી એવી થઈ,
 લઈ મદદ ને આસિપ દે છે લોકજે. સાહે. ૧૭.
 બહુ છવો સઉ મુંબાઈ વાસી શેઠિયા,
 ધર્મ ધોરીંધર મોટલીબાઈ નીરંધારજે;
 આફતમાં આવેલ સુરતને ગામની,
 સાહે કરી બહુ રાખી મન ઉદારજે. સાહે. ૧૮.

દોહરો.

સાહે મળિ મુંબાઈથી, અડસટ્ટે કહું સાર;
 રોકડને કાપડ મળી, થાય એંસી હજાર. ૧.

સુરતની સભાએ મળીને કીધેલું કંડ.

૫૮.

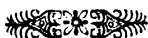
(તાજ ગોકુલ જોવાને આવેરે મથુરાના વાણી; એકાગ.)
 આ રેલ કીધો બહુ કેરરે. સુરત ગભરાયું,
 દેક હવેશુ ધારો પેરરે, મહા જગ ચઢી આવ્યું;

દયાળુ રાવ બહાદુર જો, જગજીવનદાસ પ્રમાણુ;
 રૂપ ગ્રહસ્થોની સાથે મળી, કસેકટરને કીધું બાણુરે. સુર; દૈવ ૧
 કસેકટર રૂડા ભણુ, જનું જે. જી. વાહીટ નામ;
 બીજા ગ્રહસ્થોને બાલાવિયા, સભા ભરીને કીધું કામરે. સુ; દૈવ ૨
 ભાખણુ કીધું રેલનું જેથી, લોક થયા ખુવાર;
 રૂંડ કરોની નાણા તણુ, એવો કસેકટરે કહ્યો સારરે. સુ; દૈવ ૩
 બસોં રૂપેયા પોતે ભર્યા, કીધું વાહીટ સાહેબે કામ;
 બસોં ભરી છોટે સાહેબે, મીર ગુલામબાબાએ નામરે. સુ; દૈ. ૪
 મુદ્દાજી સાહેબે આપીયારે, રૂપેયા બસોંને એક;
 અબ્દુલકાદર નજમુદ્દિને, રાખ્યો નામ પ્રમાણુ ટકરે. સુ; દૈ. ૫
 જ્યાહલનીશા લાડલીરે, બેગમ સાહેબ નામ;
 રૂપીઆ બસોં રોકડા, લખ્યા મદદ આપવા કામરે. સુ; દૈ. ૬
 મીર બદરઅલ્લી તાણા, બુમફીકારઅલ્લી બાણુ;
 બસોં રૂપેયા આપીયા, એનું થાવો ઘણુ કહ્યાણુરે. સુ; દૈ. ૭
 નવાબ મીર આલમખાંરે, સૈયદ એ કહેવાણુ;
 સૌ રૂપેયા આખ્યા રોકડા, દુઃખી લોકોને કીધી સાહેરે. સુ; દૈ. ૮
 શેઠ હેદરઅલ્લી કાશમેરે, દાહસોને એક સાર;
 બક્ષિ મીર અબ્દુદ્દિને, દાહસો આખ્યા નીરબારરે. સુ; દૈ. ૯

મી૦ જી. સી. વિટવર્થ સાહેબેરે, સો રૂપિયાની રકમ;
 રેવરેંડરે રૂપિયા ભર્યા, લખ્યો સો રૂપિયાનો અંકરે. સુ; દૈ. ૧૦
 કેપ્ટુશરે હોરમજીએ, સો રૂપિયા ભર્યા સાર;
 બીજા અહુરથો મળીને થયા, સત્તરસો નવાણું ધારરે. સુ; દૈ. ૧૧
 પાંત્રીસસો એક રૂપિયારે, તુરત વેળા થયું ફંડ;
 ત્રીજેરી રાવ બહાદુર કને, જગજીવનદાસને ધનરે. સુ; દૈ. ૧૨
 સુરતની સભાએ કરીરે, રાખ કમેટીઓ આમ;
 લાએક અહુરથોને જોઈને, સોંપ્યાં મદદા આપવાનાકા મરે. સુ; દૈ. ૧૩

દાહરે.

દુખિયા જનને જોઈને, દુખની કરતા સોધ;
 સખ કમેટી જઈકરી, રૂડી આપે આથ.

અમદાવાદની જનરલ મીટીંગ.]

લાવણી.

(સતગુરુ નિરમળદાસ, જીનોકી અંકજ કળા ન્યારી; એઢાળ)
 સહેર સુરતમાં કહેર થયો, બહુ પૂર ચઢ્યાં પાણી;
 મનુશ પશુ ઘર ઘણા ગામથી, રેલ ગઈ તાણી.

એ આફતની વાત કંઈ જઈ, અમદાવાદ પોતી,
નગરશેઠને બુકંદરાયના, મનમાં જઈ ચોંટી;
બોળાનાથને મહિપતરામે, સભા ભરી શાણી. મનુ. ૧

છ.બી.રીઠ સાહેબ કલેક્ટર, જે રૂડા કાઢાવે,
નગરશેઠ મેમાલાઈ પોતે, દીલ દયા લાવે;
સર્વ સભામાં સૂરતની, આફત કહિ કહાણી. મનુ. ૨

ફીલપોટસ જડજ બહાદુરને, બેચરદાસ જાણે,
નવરોજી પેસ્તનજી કંદાકટર સાથે માનો;
કામેટી જનરલ ભરી, સૌ દયા દીલ આણી, મનુ. ૩

નરબેરામ વકીલ સાથે, રણછોડલાલ સારા,
સેક્રેટરિ સૌ મળીને કીધા, મૈપતરામ પ્યારા;
કરંજના કાવશજી મંચેરજી બોલ્યા વાણી. મનુ. ૪

દાહરો.

જનરલ કામેટી ભણું, અમદાવાદમાંએ;
ઉધરાણું રૂડું કર્યું, મનમાં રાખી નહ.

અમદાવાદનું ૫૬.

૫૬.

(સુરેખાના લગન સમાનો; ઢાળ.)

- રેલ આવીરે, સુરતમાં મોટી બહુ;
 સાંભળતારે, અમદાવાદે ચોંક્યાં સહ. ૧
- સાહે કરવારે, જનરલ મીટીંગ ત્યાં કરી;
 સહ ગ્રહસ્થેરે, રૂપીઆની રકમ ભરી- ૨
- ચારસોને એક, મોરખીની રાણીએ ભર્યા;
 દીઘી મોટી ઝોથ, દુઃખીયાના કારજ સર્થાં. ૩
- બસે એકાવન, શેઠ મેમાભાઈ આપતા;
 હીમાભાઈના તંન, દયા કરી દુઃખ કાપતા. ૪
- પૂરા અડીસેં બાણ, રણજોડલાત્રે ભર્યા સર્થ;
 શેઠ પર્મ ઉદાર, સુત છોટાલાલના તહી. ૫
- શેઠ નવરોજજી, પેસ્તાનજીએ આપીય;
 બસેં રૂપૈયા રોક, રંક ઉપર આણી દયા. ૬
- બેચરદાસ શેઠ, પુત્ર છે અંબાઈદાસના;
 લખ્યા રૂપૈઆ રોક, અડીસેં એક નીરાસાના. ૭

- સારાભાઈ શેઠ, મગનભાઈના પુત્રછે;
આપ્યા રૂપીઆ સાર, રકમ દોઝસો તુર્તજે. ૮
- ભગુભાઈ પ્રેમચંદ, શેઠીયા રૂઠા કાહાવતા;
દોઝસોની રકમ, નામે લખી કીધા છતા. ૯
- આપ્યા જી. બી. રીડ, કલેક્ટર સાહેબ ભણું;
સો રૂપીઆ સાર, નામ મુખારક એ ગણું. ૧૦
- રૂઠા જડજ સાહેબ, એસ. એચ. ફીલપોટની;
સો રૂપિયા મદદ, રીલીફ ફંડ આપ્યા ગણી. ૧૧
- વકિલ નરભેરામ, રૂઠાનાથદાસ કેહવાએછે;
સો રૂપીયા રોક, ફંડમાં એની સાહેજે. ૧૨
- શેઠ ચિમનલાલ, કપુરચંદ વકીલના;
આપ્યા રૂપીયા સો, ખર્ચ દયાળુ દીલના. ૧૩
- આંક એસીનો એક, નવ રકમ પચાસની;
દશ ગ્રહસ્થોના સાર, પાંચસો ત્રીસ લીધા ગણી. ૧૪
- બીજા પરચુરાણ, હુડે આઠસો ખારછે;
આના ઉપર ખાર, ટીપતણો એ સાર છે. ૧૫
- તેત્રીસ સો જાણ, પંચાણું રૂપીઆ થયા;
આના ઉપર ખાર, ફંડ ભરી કીધી દયા. ૧૬
- સને ત્યાશી જુલાઈ, તારીખ બાવીસમી લગી;
અમદાવાદ માંહે, ફંડ થઈ આવ્યા નકી. ૧૭

દોહરો.

તેત્રીસસો ઉપર થયા, પંચાણૂ નિરંકાર;
અમદાવાદે ફંડમા, ઊપર આના ખાગ

પરચુરણ ફંડ
લાવણી.

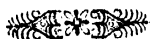
(ગુલચીમનમેં બીછુ ખડા ખુરા ઝેરીદે,—એકાગ.)

- ઝગરેલ સુરતમાં ધસી થઈ નુકશાંતી;
ગઈ દશે દશમાં વાત રહી નહિં છાંતી. ટેક.
- આનરેબલ ટી. સી. હાપ સાહેબ છે રૂડા,
એક હજાર રોકડ મની મોકલ્યા પુરા;
સુરતની એને દાઝ લાગણી જાણી ગઈ૦ ૧.
- હાપે માંગ્યો અહેવાલ સુરતનો કેવો,
રેલે કીધો શો કહેર લખીને, દવો;
કેમ મોટું આવ્યું પૂર કિંધી શું હાંણી-ગઈ૦ ૨.
- મીસીસ વાડીયા અરદશરના સુરાં,
સાતસો રૂપેયા ભર્યા ફંડમાં પૂરા;
મહુના પારસીએ આપ્યા પાંચસો આણી-ગઈ૦ ૩.
- વેશાર થકી દીનશા હોરમજશા કહાવે,
મીસીસ મળી રૂપીયા એકસો લાવે;
છે કોબલા વંશના દાઝ ગરીબની આણી-ગઈ૦ ૪.

પ્રાંતીજ થકી એક ગ્રહસ્થ ગરીબને દાવે,
 દોડસો રૂપેઆ રોક દયા મન લાવે;
 લ્યો સો રૂપિયા ડબ્લીઉ. પ્રાઠ વખાણી-ગઈં ૫.
 વળિ વીસનગરથી અંબાલાલ મારફતે,
 એકસોને દશની રકમ થઈ વીગતે;
 કરાંચીના સો રૂપિયા રકમ લ્યો જાણી-ગઈં ૬.
 વલસાડ ફંડના ખસો પાંચ છે પુરા,
 એ ઉપર આના આઠ નહીં અધુરા;
 થયા કપડવંજમાં એકસો ત્રીશ લ્યો માની-ગઈં ૭.
 બ્રાકર એસોસેશન તરફથી આવી,
 સો રૂપિયાની રકમ ખરી મન ભાવી;
 સો ફ્રેન્ચ બેટી ખચુખાઈ બહુ શ્યાણી-ગઈં ૮.
 થયા ખત્રીસસો પંચાણું રૂપિયા પૂરા,
 એ ઉપર આના આઠ નહીં અધુરા;
 બીજા નહિ લખીયા સો અંદરના જાણી-ગઈં ૯.
 તારિખ અગિયાર આગસ્ટ સુધી હું ધારું,
 થયું પરચુરાણ આ ફંડ આસરે સારું;
 ચાર હજાર રૂપિયા અટકળથી કહું વાણી-ગઈં ૧૦.

દોહરો.

ચાર હજાર થયા હશે, રૂપિયા અટકળ જાણુ;
 પરચૂરાણ એ ફંડના, સાચી કહું છું વાણુ. ૧.

ફંડનો ઉપયોગ કરવા સલ્હાકાર મંડળી.

૫૬.

(ગોવીંદ તું પ્રાણુ હમારો રે, મને જીગ લાગે છે ખારો રે;
એ ઢાળ.)

સલ્હાકાર મંડળી કીધીરે, દાદ દુઃખિયાની લીધીરે;
રૂડા ગ્રહસ્થ સર્વ મળે છે રે, સાહેતાની વાત કરે છે રે. ટક.
જે. જી. વાહીટ કલેક્ટર રૂડા, પ્રમુખ નીરમ્યા જાણુ;
ખીજ ગ્રહસ્થોને સભાસદ નીમ્યા, સુરતમાં નીરવાણુ. સલ્હા. ૧.
સી. જી. વિટવર્થને સૈયદ-મીર આલમખાન કહેવાય,
ખાન ખહાદુર મીર ગુલામખાખા, આપે સલ્હા કરે સ્હાય. સ. ૨.
લલ્લુભાઈ ઈજનેર ને શ્યાણા-ડાહ્યાભાઈ વકીલ;
ઈશ્વરદાસને કેવળરામ એ, ઘાણા રૂડા ગુણુશીલ. સલ્હા. ૩.
શેઠ દુવારકાદાસ રૂડા ને, રામલાલ ડાક્ટર,
શેઠીયા ઠાકોરદાસ ચકાના, નીમ્યા રૂડા જોઈ નર. સલ્હા. ૪.
ખાન ખહાદુર આદરજી જીવાણુજી, શ્યાણા ન્હાનાભાઈ જાણુ;
શેઠ ફરામજી જામસજી, મોદી ખરજોરજી ગુણુવાન. સલ્હા. ૫.
અહંમદભાઈ રેમતુલ્લા મળીને, સોળ સભાસદ થાએ,
ફરજીલાભાઈ હૈદરઅલી, સત્તરમાં કહેવાય. સલ્હા. ૬.
સત્તર ગ્રહસ્થો સલ્હાકાર નીમ્યા, આપે સલ્હાને સ્હાય;
સુચના રૂડી દાખવે, જેથી કષ્ટ ગરીબતા જાય. સલ્હા. ૭.

દાહરો.

કષ્ટ કાપવા ગરિબના, મળે સભા એ સાર;
ગોડવાણી રૂઠી કરે, દયા દીલ દાતાર. ૧.

—o—

ફંડ વાપરવા કારોબાર મંડળી.

૫૬.

(વૈદ્રભી વનમાં વલવલે,—એ ઢાળ.)

કારોબારી મંડળી કરી, કરવાને કામ;
દુઃખી જનોને જોઈને, આપે વસ્ત્રને દામ. ટેક.
મ્રમુખ રાવ બહાદુર કર્યા, જગજીવનદાસ;
સભાસદો ખીજ નીમીયા, પુરવા રંક આસ. કારો. ૧.
ખાન બહાદુર રૂઠા સહી, કેખુસરો નામ;
ઝાકતર ખેરામજી ભલા, કરતા શુભ કામ. કારો. ૨.
ડોસાભાઈ ઝાકતર છે, ખીજ ઉમેદરામ,
સાથે જગન્નાથ જાણવા, કરે રૂઠાં એ કામ. કારો. ૩.
હરીલાલ ફું નીમીયા, શેઠ નારણદાસ;
જીવદફીકારઅલી મળી, નવ ગ્રહસ્થ એ ખાસ. કારો. ૪.
નવ ગ્રહસ્થોને આપ્યા સહી, સલહાકારના હક;
દુઃખ જાણી દુઃખી લોકને, આપે આથ ખેશક. કારો. ૫.
હીસાખ હેવાલ રાખવા, આનરેરી જાણ;
સેન્ટેરી બે નીમીયા, રાખવાને ખીયાન. કારો. ૬.

ગોપાળજી દશાધને, મંચેરજી સાર;
કામેટીના કામ જે બને, નાંધે એ નીરધાર. કાસે. ૭.
સબકામેટી જીજ્ઞા વિશે, કીધી આઠ સમાન;
રંકોના હેવાલ જોઈને, કરે સાહેતા જાણ. કાસે. ૮.

દાહરો.

સબકામેટી સૌ ફરી, કરે ગરિબની સહાય;
ગોઠવાણી એવી કરે, દુઃખડાં જેમ કપાય. ૧.

મુંબઈના શેર દલાલોની સખાવત.

ગરબો.

(આવોની નંદલાલ, રમવાને આવોનીરે;—એઢાળ.)

આવ્યા શેરદલાલ, રંકની વહારે ચડીરે;
સૂરતમાં નીરધાર, મુંબઈથી નીસરીરે.
સોમનારાયણ રૂઠા કહે છે, અમરસીંહની સાથે એ છે;
ચુનીલાલ નીરધાર; રંકની. ૧
નાણા મુંબાળીસસો લઈ આવ્યા, રંક જનોના મનમાં ભાવ્યા;
કીધો દુઃખીપર પ્યાર; રંકની. ૨
આવીને રૂઠાં કારજ કીધાં, રંકોના દુઃખ જોઈ બહુ દીધાં;
વસ્ત્ર રૂપૈયા સાર; રંકની. ૩
ગામે ગામે ફરી રંકોને જોયા, આથ આપીને દુખડાં જોયાં;

કૂલિનને છુપા આપ્યાર. રંકની. ૪
 સુરતને પરગામ મગીને, વાપર્યા રૂપીયા રોક ગાણીને;
 બેતગીસસો સાર. રંકની. ૫
 સો આખા નીરાશ્રીત સાર, રેલના ફંડમાં સો હું ધાર;
 આપી રાખ્યું બહુ વહાલ. રંકની. ૬
 આપી ગયા શાણા. મુખાઈવાસી, રાજ થયા ઘણા રંકનિ રાસો;
 આશિસ દેછે અપાર. રંકની ૭
 રૂડી કમાઈના રૂડાં નાણા, રૂડા કામે વાપરેછે શાણા;
 મજને વહાલ ખ્યાર. રંકની. ૮

—(—

પરચુરણ, ફંડનો વધારો.

—>0<—

૫૬.

(સખી આવેલો કારતેગ માસ કે, કંથ સધારીયા; એ લાળ.)

ઘસી રેલે કર્યું ઘમસાણ, મુરત ગભરાવીયું;
 પાડ્યાં રંકોતણા ઘરબાર, મોટું દુઃખ આવીયું. ૧.
 ગઈ દશે દેશોમાં વાત, ગરિબ રખડ્યાં બહુ;
 આવી રૂડા ગ્રહસ્થાને રેમ, સાહેતા આપે સહ. ૨.
 રૂડા દુરભંગાના મહારોજ, દયા દીલમાં ધરી;
 આપ્યા રૂપિયા એક હજાર, સાહેતા રૂડી કરી. ૩.
 આવી ભરૂચ શહેરની આથ, રૂપિયા હજારની,

- ખંખાતથી પાંચસો રોક, મદદ પુરાં ધ્યારની. ૪.
 જુનાગઢ રૂકું દરબાર, બહારે ચઢયું આ સમે,
 ગણ્યા રૂપૈયા સાતસો રોક, રકમ સઉને ગમે. ૫.
 પાંચમહાલતાણી રકમ, પુરી પાંચસો ભણી;
 પાંચસો ભાવનગરે સાર, આથે આયપા ગણી. ૬.
 વડોદરે પારસિ હીંદુ, ખાનુઓ ઉદાર છે,
 આખ્યા રૂપૈયા એકસો પાંચ, આના અગીયાર છે. ૭.
 છે સોળમી આગળે રકમ, દેશીમીત્રમાં ભરી;
 તેરસો ત્યાસીને આના બાર, નવ પદ એ ખરી. ૮.

સોરઠા.

- રેલતણા એ સાર, સંક્ષેપે રચિયો સહી;
 હોય ખોડ આવાર, ક્ષમા કરો સજ્જન સહી. ૧
 સદગ્રસ્થોનો ધ્યાર, દરસ્યો આ આકૃત થકી;
 સજ્જનને નિરદાર, વહાલું છે મુરત ઘણું. ૨
 ગ્રંથ લઘૂ નહિ હાંમ, આભારી બહુ ગ્રહસ્થના;
 દરશાવ્યાં નથિ નામ, ક્ષમા ચાહું છું તે તાણી. ૩
 રંગિત રૂડા મીત્ર, જુનાગઢ વાસો વસો;
 પ્રાણામ ધરજો ચીત, વહલભ મિત્રો સર્વના. ૪

સમાપ્ત.

જાહેરખબર.

—૦—

**આ ગોપડી નીચે લખેલે ઠેકાણુથી રોકડી
કીંમતે મળશે:-**

સુરત—ગોપીપરામાં શેઠ રાં દીં કન્યાશાળાના બી-
જા આં માસ્તર નરોત્તમ પ્રાણજીવન પાસેથી. ખરાનપોરી
ભાગોળે સાકબજારમાં તંબોળી દવચંદ જેચંદની દુકાનેથી.
એ શીવાય છુટક વેચનારાઓ પાસેથી.

ભાવનગર—તંબોળી દવચંદ જેચંદની દુકાનેથી.

